

MIECZOWY (10) ai

mieczowy (9), **mieczewy** (1) *LibMal*.

e oraz o jasne; mieczewy z tekstu nie oznaczającego é.

sg m [G mieczow(e)go.] ◊ A mieczowy (1). ◊ f N mieczow(a) (1). ◊ G mieczow(e)j (1). ◊ A mieczową (5). ◊ n A mieczow(e) (1). ◊ pl L mieczowych (1).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVI – XVIII w.*

Przymiotnik od „miecz” ‘broń sieczna’ (10) :

W porównaniu (1): Ktorego ięzyká dáleko więtsza moc iest/ á niżli mieczowa *OrzRozm Q3*.

Szereg: »mieczowy albo kordowy« (1): Ale iezcże chytrzey/ ktorzy piśzą ná owych trzafkách mieczowych/ álbo kordowych/ á dádzą Miecznikowi powlec fkorą z wierzchu/ áby w niey kord nośił *BielSpr 49*.

Przen (4) :

a) Związany z władzą (2) :

Wyrażenia: »prawo mieczowe« = *władza świecka* (1): ácz żadne⁸⁰ ápoštołowie niemieli rofkazania pofiádać przełożeníthwá w práwiech/ wśákże dzifiefzy kápłani/ mogą wziąć prawo mieczowe/ przez kthore mogą mocą wftáwić nową połpolitą rzecz *BielKron 214v*.

»mieczowy urząd« (1): Między ktorymi y cí fą coby chcieli mieczowy wrząd do Zboru fwego wewlec / zowác fię też wrzkomo brácią nářzą *CzechEp 405*; [Do łaskáwego Czytelniká/ ná Obronę Vrządu mieczowego/ Przedmowá Simoná Budnego. *BudUrząd A*].

b) Związany z walką zbrojną, rzezią, mordem (2) : Kápłany ich y przebrane młodzieńce ich wydał pod frogóć mieczową *RejPs 117, 32*.

a. Zadany mieczem (4) :

Wyrażenia: »rana, plaga mieczowa« = *plaga gładii Vulg; vulnus gladiale JanStat [szyk 2 : 1] (2 : 1)*: *RejAp 112; WujNT Apoc 13/14*; A iefli będzie kiiem rozkrwáwiona ráná/ iáko zá mieczową ránę ma byđz dofyc vczyniono. *SarnStat 618*.

»śmierć mieczowa« = *ścięcie* (1): wíchakořch yřch o řzmyercz myeczewą yeřth vrzedu prořfil Lafką thą od panow odzyerzał yřch nye na řchubyenyczą alye na řczyączye onego řfą zdali *LibMal 1543/74*.